

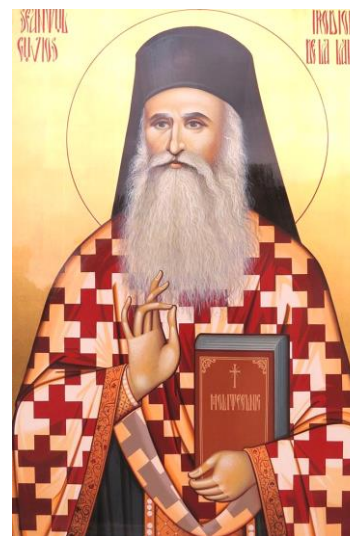
Cert este că celălalt stareț de după părintele Calinic, părintele Caliope (1975 – 1985) a făcut săpături ca să dezgroape sfintele moaște prin 1985. A săpat la 2 metri adâncimea unei gropi normale, a găsit acele oase puse la derută, a astupat groapa.

Pe 8 aprilie 2009, IPS Părinte Irineu, Mitropolit al Olteniei, a primit binecuvantarea Prefericitului Daniel să găsească moaștele Cuviosului Irodion. Sfântul s-a lăsat redescoperit pe 10 aprilie, iar moaștele sale au fost așezate într-o raclă de argint.

Trecerea Cuviosului Irodion în rândul sfinților a fost aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în cadrul ședinței de lucru din 29 octombrie 2010. Sfântul Sinod a hotărât ca ziua sa de prăznuire să fie 3 mai, ziua trecerii sale la cele veșnice.

Canonizarea Cuviosului Irodion a fost proclamată duminică, 1 mai 2011, la Mănăstirea Lainici.

(Viețile Sfinților)

Sf. Cuvios Irodion de la Lainici, icoană

5 MAI: PRĂZNUIREA SFINTEI CUVIOASE MATRONA DE LA HUREZI

Sf. Cuvioasă Matrona de la Hurezi, frescă

- Era fiica unui mocan din părțile Sibiului. Tatăl său s-a făcut mai târziu călugăr în Muntele Athos, cu numele de Nicodim, iar copila a fost crescută la Mănăstirea Sărăcinești (Vâlcea) de la vârsta de 5 ani.
- În anul 1868 a fost călugărită și trimisă de ascultare la Mănăstirea Horezu. Acolo și-a continuat nevoița maica Matrona, în rugăciune și smerenie, până în anul 1922, când a fost aleasă stareță. Ea a povățuit obștea mănăstirii timp de patru ani de zile, făcându-se tuturor exemplu de bunătate duhovnicească.
- În anul 1926, s-a îmbolnăvit greu. Deci, rugându-se cu lacrimi Maicii Domnului, a fost vindecată în chip minunat și a mai trăit încă nouă ani. Spuneau maicile că era nelipsită ziua și noaptea de la biserică. Cu chipul senin, cu rugăciunea pe buze și cu toiagul în mână, mergea cea dintâi la slujbă și se întorcea cea mai de pe urmă.

• În vara anului 1935, simțindu-și aproape sfârșitul, și-a chemat ucenicele și le-a spus:
– Maică Olimpiada și maică Gherasima, peste trei zile eu plec din această lume. Mă cheamă Domnul și Maica Domnului. Vă rog să trăiți în iubire, în smerenie și în ascultare. Niciodată să nu lipsiți de la biserică. Să nu adunați avere pe Pământ, nici bani, nici haine, că acestea ne despart de dragostea lui Hristos. Rămâneți în mănăstire până la moarte, oricâte ispite veți avea. Iar eu mă voi ruga lui Dumnezeu pentru mănăstire și pentru sfințiile voastre.

• A doua zi s-a deșteptat de dimineață, s-a îmbrăcat în hainele de călugărie și a zis ucenicei:

– Citește-mi Acatistul Bunei Vestiri.

• La sfârșit, maica Matrona a rostit aceste cuvinte de laudă în cinstea Maicii Domnului:
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

În clipa aceea și-a dat duhul.

(Arhim. Ioanichie Bălan, Patericul românesc)